

podobný priebeh (splácania) rozčlenený tak, aby bola prevoditeľná aritmetická kontrola, a v ktorom sú uvedené splátky, ktorých splatnosť už nastala a ktoré je potrebné uhradiť podľa zmluvy; splátky už uhradené žalobcom; splátky, ktorých splatnosť už nastala a ktoré treba uhradiť, vypočítané bez prihliadnutia k neplatnému zmluvnému ustanoveniu, ako aj výšku sumy rozdielu medzi nimi, a v podobe celkového súčtu sumy vo výške dlhu, prípadne preplatku, ktorý má voči úverovej inštitúcii účastník konania, ktorý v postavení spotrebiteľa uzavrel zmluvu o úvere v zmysle prvej otázky, kým iný účastník konania, ktorý zmluvu o úvere neuzavrel v postavení spotrebiteľa, alebo ktorý v postavení spotrebiteľa uzavrel v tomto období zmluvu o úvere iného ako hore uvedeného typu, nemusí podanie s takto určeným obsahom predložiť?

3. Majú sa ustanovenia práva Únie vymenované v prvej otázke vykladať v tom zmysle, že porušenie takýchto noriem stanovením dodatočných požiadaviek uvedených vyššie (v rámci prvej a druhej otázky) znamená zároveň porušenie článku 20, 41 a 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, s. 2), pričom treba tiež zohľadniť (častočne a v rámci prvej a druhej otázky), že súdy členských štátov majú povinnosť uplatňovať právo Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa aj na skutkové okolnosti, ktoré nemajú cezhraničný charakter, teda ktoré sú čisto vnútroštátne, ako je stanovené v rozsudkoch Súdneho dvora z 5. decembra 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663, bod 23) a z 10. mája 2012, Duomo Gpa a i. (C-357/10 až C-359/10, EU:C:2012:283, bod 28) a v uznesení z 3. júla 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051, bod 39)? Alebo je potrebné vzhľadom na to, že zmluvami o úvere uvedenými v prvej otázke sú „zmluvy o úvere založené na cudzej mene“, domnievať sa, že z dôvodu tejto samotnej okolnosti ide o vec s cezhraničným prvkom?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. EÚ L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovinsko) 14. septembra 2016 – A.S./Slovinská republika**

(Vec C-490/16)

(2016/C 419/44)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: A.S.

Odporkyňa: Slovinská republika

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa súdna ochrana v zmysle článku 27 nariadenia č. 604/2013 aj na výklad podmienok kritéria podľa článku 13 ods. 1 v prípade, keď z rozhodnutia vyplýva, že členský štát nebude posudzovať žiadosť o medzinárodnú ochranu, že iný členský štát už prevzal zodpovednosť za posúdenie žiadosti žiadateľa na tom istom základe, a žiadateľ proti tomuto rozhodnutiu namieta?
2. Má byť podmienka protiprávneho prekročenia hranice podľa článku 13 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 vykladaná nezávisle a autonómne, alebo v spojení s článkom 3 ods. 2 smernice 2008/115 o návrate a článkom 5 Kódexu schengenských hraníc, ktoré definujú protiprávne prekročenie hranice, a má sa tento výklad uplatniť vo vzťahu k článku 13 ods. 1 nariadenia č. 604/2013?
3. So zreteľom na odpoveď na druhú otázku, má sa za okolností prejednávanej veci pojem protiprávne prekročenie hranice podľa článku 13 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 vykladať v tom zmysle, že nejde o protiprávne prekročenie hranice, pokiaľ verejné orgány členského štátu organizujú prekročenie hranice s cieľom tranzitu do iného členského štátu EÚ?

4. Za predpokladu, že odpoveď na tretiu otázku bude kladná, má sa v dôsledku toho článok 13 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 vykladať v tom zmysle, že zakazuje odovzdanie štátneho príslušníka tretej krajiny do štátu, v ktorom pôvodne vstúpil na územie EÚ?
  5. Má sa článok 27 nariadenia č. 604/2013 vykladať v tom zmysle, že lehoty uvedené v článku 13 ods. 1 a článku 29 ods. 2 neplynú, pokiaľ žiadateľ uplatňuje svoje právo na súdnu ochranu, a *fortiori* v prípade, keď to znamená aj polozenie prejudiciálnej otázky alebo keď vnútroštátny súd čaká na odpoveď Súdneho dvora Európskej únie na takúto otázku, ktorá mu bola položená v inej veci? Subsidiárne, plynú lehoty v tomto prípade, no zodpovedný členský štát nemá právo zamietnuť prijatie žiadateľa?
-